

Пре 27 година, у ноћи између 22. и 23. априла, НАТО је бомбардовао зграду Радио-телевизије Србије и убио шеснаесторо наших колега. У два сата и шест минута – код споменика "Зашто" у Ташмајданском парку – одржан је помен страдалим радницима РТС-а. Пошту су им одали чланови породица, руководство и колеге из РТС-а, као и представници новинарских удружења и Владе Србије.

Животе су изгубиле наше колеге које су тада биле на свом радном месту: Јелица Мунитлак – шминкер, Ксенија Банковић – видео-миксер, Дарко Стоименовски – техничар у размени, Небојша Стојановић – техничар у мастеру, Драгорад Драгојевић – радник обезбеђења, Драган Тасић – електричар, Александар Делетић – камерман, Славиша Стевановић – реализатор, Сениша Медић – дизајнер програма, Иван Стукало – реализатор, Дејан Марковић – радник обезбеђења, Милан Јоксимовић – радник обезбеђења, Бранислав Јовановић – техничар у мастеру, Слободан Јонтић – монтер, Милован Јанковић – прецизни механичар и Томислав Митровић – режисер програма.

У име породица страдалих обратио се Мирослав Медић, брат убијеног Сенише Медића, и поручио да је смрт 16 људи на њиховом радном месту страشان злочин НАТО пакта.

"И то одлучивши да по први пут у историји ратовања бомбардује једну медијску кућу. Без икаквог јавног упозорења, ракетирали су зграду РТС-а смештену у густо насељеном делу града, не водећи ни у једном тренутку рачуна о могућем броју цивилних жртава. Добро су знали да је у овој згради тих ноћи увек било између 150 и 160 људи који су само радили свој свакодневни посао. То су били обични људи, који су имали породице и планове у животу", рекао је Медић.

Навео је да запослени никога нису угрожавали, никоме претили, нити су носили оружје.

"Само су обављали своје послове марљиво, одговорно и професионално, нервозно ишчекујући јутро да се врате својим мајкама, очевима, супругама, браћи и сестрама – својој деци. Од њих 16, десеторо није било удато и ожењено. Нису имали прилику да оснују своје породице, да добију потомство и да живе нормалан живот. Неко је одлучио да им све то одузме", изјавио је Медић.

Подсетио је и да колеге које су преживеле бомбардовање имају велике здравствене проблеме, као последицу свега што их је задесило у згради тог јутра.

"Нажалост, више њих је и преминуло убрзо после бомбардовања, а узрок смрти је био последица овог злочина. НАТО моћници су тада желели да покажу сву своју бахатост – хладнокрвно убијајући цивиле, нашу децу, и уништавајући привредне и цивилне објекте широм земље у тих 78 дана рата који су водили на без одобрења Савета безбедности Уједињених нација", нагласио је Медић.

Истакао је да су исто тако одлучили да бомбардују и зграду РТС-а.

"И то правдајући тиме што су говорили да РТС емитује лажне вести и шири пропаганду Милошевићевог режима и има командну улогу у операцијама војске Југославије. То, наравно, није било тачно. У згради РТС-а у то време није било ниједно војно лице, нити војна опрема која би се користила за слање команди. У згради РТС-а су били само цивили, техничко особље и новинари, што могу да потврде и страни дописници који су слали свакога дана своје извештаје из ове зграде", рекао је Медић.

Истако је да је РТС тада "само емитовао извештаје о злочинима које су чинили албански терористи на Косову и Метохији и НАТО злочинци широм наше земље".

"Та истина је оно што их је болело и због чега су добијали критике и у својим земљама. Зато су желели да ућуткају РТС, да се у свету чује само њихова верзија догађаја на терену. Бомбардовањем зграде РТС-а прекинули су наш програм само на неколико сати. Због тога, разарање ове медијске куће и убиство недужних цивила није имало никаквог смисла, ефекта, а ни оправдања", указао је Медић.

Закључио је да нанесена огромна туга и бол за шеснаест породица које су том приликом изгубиле најмилије.

"Питамо се и данас – зашто", напоменуо је Медић.

Објаснио је да се Суд за људска права у Стразбуру огласио ненадлежним у овом случају и поновио да је и даље у питању злочин без казне.

"Ми, породице погинулих наше најмилије не можемо да вратимо, али у њихово име морамо да питамо зашто овај злочин нико није признао? Зашто за њега нико није одговарао? Ми не тражимо освету, већ – зарад мира душа наших убијених – тражимо истину", рекао је Медић.

У име породица замолио је надлежне да се урушена зграда заштити од пропадања и претвори у меморијални центар.

"Хајде да урадимо нешто за страдале у РТС-у и за све жртве рата 1999. године. Овде би требало да буде јединствени меморијални центар за све жртве бомбардовања. То је жеља свих нас", закључио је Медић.

На помену "Сећање на недужне" минутом ћутања одата је пошта убијенима и положени су венци на споменик "Зашто".

За овај злочин одговарао је само тадашњи директор РТС-а Драгољуб Милановић, јер није поштовао наређења Савезне владе и изместио раднике и технику на безбедну локацију. За НАТО – РТС је био легитиман циљ.

Случај је испитивала специјална комисија Хашког суда, али Тужилаштву није предложила покретање кривичног поступка.

У знак сећања на страдале раднике РТС-а, као и сваке године, организује се спортски турнир "Играјмо за 16" у више спортова.

(РТС)